

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 28. maja 2015. god
Br. ref.: RK 800/15

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI169/14

Podnosilac

Osman Osmanaj

**Ocena ustavnosti presude PML. br. 124/2014
Vrhovnog suda od 2. jula 2014. godine**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu

Enver Hasani, predsednik
Ivan Čukalović, zamenik predsednika
Robert Carolan, sudija
Altay Suroy, sudija
Almiro Rodrigues, sudija
Snezhana Botusharova, sudija
Kadri Kryeziu, sudija
Arta Rama-Hajrizi, sudija i
Bekim Sejdiu, sudija

Podnosilac zahteva

1. Zahtev je podneo g. Osman Osmanaj sa prebivalištem u Istoku (u daljem tekstu: podnosilac zahteva).

Osporena odluka

2. Osporena odluka je presuda PML. br. 124/2014 Vrhovnog suda od 2. jula 2014. godine, kojom je Vrhovni sud odbacio zahtev podnosioca zahteva za zaštitu zakonitosti kao neosnovan, i potvrdio presude Apelacionog suda i Osnovnog suda.
3. Ova presuda je uručena podnosiocu zahteva 23. jula 2014. godine.

Predmetna stvar

4. Predmetna stvar je ocena ustavnosti presude PML. br. 124/2014 Vrhovnog suda od 2. jula 2014. godine, kojom su, navodno, povređeni član 31. stav 4. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje] i član 102. stav 1. [Opšta načela sudskog sistema] Ustava Republike Kosovo, i član 6. Evropske konvencije o zaštiti ljudskih prava i osnovnih sloboda.

Pravni osnov

5. Zahtev je zasnovan na članu 113 (7) Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav), članu 22. i 47. Zakona o Ustavnom sudu Republike Kosovo br. 03/L-121 (u daljem tekstu: Zakon).

Postupak pred Ustavnim sudom

6. Dana 24. novembra 2014. godine, prvog radnog dana posle nedelje, 23. novembra 2014. godine, podnosilac je podneo zahtev Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud).
7. Dana 8. decembra 2014. godine, predsednik Suda je odlukom GJR. KI169/14 imenovao sudiju Roberta Carolana za sudiju izvestioca i odlukom KSH. KI169/14 imenovao Veće za razmatranje, sastavljeno od sudija: Snezhana Botusharova (predsedavajuća), Kadri Kryeziu i Arta Rama-Hajrizi.
8. Dana 26. januara 2015. godine, Sud je obavestio podnosioca o registraciji zahteva. Istog dana Sud je poslao kopiju zahteva Vrhovnom sudu.
9. Dana 15. aprila 2015. godine, nakon razmatranja izveštaja sudije izvestioca, Veće za razmatranje je iznelo preporuku Sudu, u punom sastavu, za neprihvatljivost zahteva.

Pregled činjenica

10. Dana 28. maja 2013. godine, Osnovni sud u Peći, ogranak u Istoku je [P. br.463/2011] proglasio podnosioca zahteva krivim za krivično delo lažno prijavljivanje. Osnovni sud je ovom presudom podnosioca zahteva osudio na kaznu zatvora u trajanju od 3 meseca, uslovno 2 godine.
11. Podnosilac je podneo žalbu na presudu [P. br. 463/2011] Osnovnog suda u Peći, ogranka u Istoku, od 28. maja 2013. godine.

12. Dana 21. oktobra 2013. godine, Apelacioni sud Kosova je [PA1.br. 771/2013] odbio žalbu podnosioca zahteva i potvrdio presudu Osnovnog suda. Apelacioni sud smatra da podnosiocu zahteva nije uskraćeno nijedno pravo garantovano Krivičnim zakonom Kosova, što se može potvrditi pregledom spisa predmeta, posebno zapisnikom sa glavnog pretresa.
13. Nakon toga, podnosilac je podneo zahtev za zaštitu zakonitosti Vrhovnom sudu Kosova, tvrdeći bitnu povredu krivičnog zakona, sa predlogom da se presude prvostepenog i drugostepenog suda preinače, i da se odbaci optužnica podignuta protiv njega.
14. Dana 2. jula 2014. godine Vrhovni sud Kosova [PML. br. 124/2014] je odbio zahtev za zaštitu zakonitosti podnosioca kao neosnovan.
15. Vrhovni sud u svom obrazloženju navodi:

“Tvrđnja u zahtevu za zaštitu zakonitosti o tome da svedok, bez naglašavanja o kojem se svedoku radi, nije odgovorio na „pitanje advokata i to je sud dozvolio“, ne stoji, zato što se iz zapisnika sa glavnog pretresa utvrđuje da su svedoci Tahir Jahaj, Bashkim Blakaj i Besim Osmanaj, dali odgovore na sva pitanja branioca, i nakon postavljanja pitanja u zapisniku je utvrđeno da branilac nije više imao pitanja za svedoka.

Iz zapisnika sa glavnog pretresa nakon ispitivanja svedoka Bashkima Blakaj od strane branioca i optuženog Osman Osmanaj, branilac je predložio da se obavi „upoređivanje dve izjave (izjave Tahira Jahaj i Bashkima Blakaj)“, kojeg je sud odbacio rešenjem, sa neophodnim obrazloženjem da sud ocenjuje izjave svedoka, te nakon toga odlučuje kojem dokazu će pokloniti veru.

U pogledu izvođenja dokaza kao što je spisak telefonskih razgovora od 28.10.2011. godine, sud je doneo opravdanu odluku, kada se pozvao na nemogućnost obezbeđivanja ovog dokaza zbog dugog protoka vremena (predlog je dat na pretresu od 23.05.2013. godine) i nemogućnosti obezbeđivanja ovog dokaza.“

16. Što se tiče žalbe podnosioca na sastav veća Apelacionog suda, obrazloženje Vrhovnog suda glasi:

“Navedene povrede zakona počinjene od strane drugostepenog suda, o tome da sudija Mejreme Memaj ne ispunjava uslove za obavljanje profesije sudije Apelacionog suda, ne stoje. Predsednik Apelacionog suda, shodno članu 20, stav 3, podstav 3.1 Poslovnika o radu Apelacionog suda imenuje sudije odeljenja, kako bi obezbedio efikasno suđenje predmeta, i po potrebi može da privremeno imenuje sudije, u odeljenjima za rešavanje nerešenih predmeta, ili kako bi obezbedio blagovremeno rešavanje predmeta“.

Navodi podnosioca

17. Podnosilac zahteva tvrdi da su u sudskom postupku, prilikom donošenja osporene odluke, prekršena njegova ustavom zagarantovana prava na tri

različita načina: (1) Podnosilac navodi da mu nije omogućeno suočavanje svedoka, čime je prekršeno njegovo pravo, zagarantovano članom 31. stav 4. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje] (2) Podnosilac dalje navodi da jedan od sudija u pomenutom sudskom postupku nije imao minimalne pravne kvalifikacije za obavljanje funkcije sudije u tom sudu i sudskom postupku, što je prekršilo njegovo pravo zagarantovano članom 102. stav 1. [Opšta načela sudskog sistema] Ustava Republike Kosovo i (3) Podnosilac, takođe, navodi da je Osnovni sud, ne uzimajući u obzir dokaz-spisak izvesnih telefonskih poziva, prekršio njegovo pravo zagarantovano članom 6. Evropske konvencije o zaštiti ljudskih prava i osnovnih sloboda.

18. Podnosilac zahteva traži od Suda: “... *da presudu Vrhovnog suda Kosova, pod brojem PML. br. 124/14 i presudu Apelacionog suda Kosova, pod brojem PA1. Br. 771/13 proglasi nevažećim, i predmet vrati na razmatranje Apelacionom sudu Kosova u veću sastavljenom na osnovu zakona*”.

Prihvatljivost zahteva

19. Pre svega, kako bi bio u stanju da reši zahtev podnosioca, Sud treba da ispita da li je podnosilac zahteva ispunio uslove prihvatljivosti, koji su predviđeni Ustavom i dalje precizirani Zakonom i Poslovníkom.

20. U tom smislu, Sud se poziva i na član 48. Zakona, koji propisuje:

Podnosilac podneska je dužan da jasno naglasi to koja prava i slobode su mu povređena i koji je konkretan akt javnog organa koji podnosilac želi da ospori.

21. Sud dodatno uzima u obzir i pravila 36 (1) (d) i 36 (2) (b) Poslovníka, koja propisuju:

“(1) Sudu je dozvoljeno da rešava zahtev:

[...]

(d) ako je zahtev prina facie opravdan ili nije očigledno neosnovan.”

(2) Sud proglašava zahtev kao očigledno neosnovan kada zaključi:

[...]

(b) da iznete činjenice ni na koji način ne opravdavaju tvrdnju o kršenju ustavnih prava,

[...]”

22. Kao što je gore navedeno, podnosilac zahteva tvrdi da su presuda [PML. br. 124/14] Vrhovnog suda i presuda [PA1. br. 771/2013] Apelacionog suda prekršile prava zagarantovana članom 31. stav 4. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje], i članom 102. stav 1. [Opšta načela sudskog sistema] Ustava, kao i članom 6. Evropske konvencije o zaštiti ljudskih prava i osnovnih sloboda.

23. S tim u vezi, Sud podseća na obrazloženje Vrhovnog suda u odgovaranju na tvrdnje podnosioca zahteva o povredi zakona i bitnoj povredi procesnih odredbi

- u njegovom zahtevu za suočavanjem svedoka, i izvođenjem dokaza spiska telefonskih poziva (vidi stav 15).
24. Sud takođe primećuje da su tvrdnje podnosioca o navodnim nepravilnostima u proceduri za formiranje Veća Apelacionog suda obrazložene od strane Vrhovnog suda (vidi stav 16).
 25. U tom smislu, Sud nalazi da ono što pokreće podnosilac zahteva predstavlja pitanje zakonitosti, a ne ustavnosti.
 26. U tom smislu, Sud naglašava da nije zadatak Ustavnog suda da se bavi greškama u činjenicama i zakonu (zakonitost), navodno počinjenim od strane Vrhovnog suda, osim i u meri u kojoj su mogle povrediti prava i slobode zaštićene Ustavom (ustavnost).
 27. Ustavni sud dalje ponavlja da nije njegov zadatak, po Ustavu, da deluje kao sud četvrtog stepena, u pogledu odluka donetih od strane redovnih sudova. Uloga redovnih sudova je da tumače i primene relativna pravila procesnog i materijalnog prava. (vidi slučaj: *Garcia Ruiz protiv Španije*, br. 30544/96, ESLJP, presuda od 21. januara 1999. godine; vidi, takođe, slučaj: KI70/11 podnosioca zahteva *Faik Hima, Magbule Hima i Bestar Hima*, Ustavnog suda, rešenje o neprihvatljivosti od 16. decembra 2011. godine). Sama činjenica da podnosilac zahteva nije zadovoljan ishodom postupka u njegovom slučaju, ne pokreće tvrdnju o povredi njegovih prava zaštićenih Ustavom. Sud primećuje da je podnosilac zahteva imao mnogo prilika da predstavi svoj slučaj pred redovnim sudovima.
 28. Ustavni sud može samo da razmotri da li su dokazi izneti na pravilan način i da li je postupak, gledano u celosti, sproveden na takav način da je podnosilac zahteva dobio pravično suđenje (vidi: *inter alia*, slučaj *Edwards protiv Ujedinjenog Kraljevstva*, zahtev br. 13071/87, izveštaj Evropske komisije za ljudska prava, usvojen 10. jula 1991. godine).
 29. S tim u vezi, Sud primećuje da je obrazloženje koje se odnosi na zahtev za suočavanje svedoka, navodnim nepravilnostima u proceduri za formiranje Veća Apelacionog suda kao i zbog neizvođenja dokaza spiska telefonskih poziva, u presudi Vrhovnog suda jasno. Nakon razmatranja svih postupaka Sud je, takođe, utvrdio da postupak pred Apelacionim sudom nije bio nepravičan ili proizvoljan (vidi: slučaj *Shub protiv Litvanije*, br. 17064/06, ESLJP, odluka od 30. juna 2009. godine).
 30. Iz gore navedenih razloga, Sud smatra da činjenice iznete od strane podnosioca zahteva ni na koji način ne opravdavaju navodnu povredu ustavnih prava na koje se pozvao podnosilac zahteva.
 31. Shodno tome, zahtev je očigledno neosnovan i treba se proglasiti neprihvatljivim u skladu sa pravilom 36 (1) (d) i 36 (2) b) Poslovnika.

IZ OVIH RAZLOGA

Ustavni sud Kosova u skladu sa pravilom 36 (1) (d) i 36 (2) b) Poslovnika o radu, na zasedanju održanom 28. maja 2015. god., je jednoglasno

ODLUČIO

- I. DA PROGLASI zahtev kao neprihvatljiv;
- II. DA DOSTAVI ovu odluku stranama;
- III. DA OBJAVI ovu odluku u Službenom listu, u saglasnosti sa članom 20. stavom 4. Zakona;
- IV. DA OGLASI da ova odluka stupa na snagu odmah.

Sudija izvestilac

Robert Carolan

Predsednik Ustavnog suda

Prof. dr Enver Hasani